

som oplæg til forberedelsen af den kommende regeringskonference i EU om institutionelle reformer.

Nu har jeg også haft lejlighed til at stille spørgsmål til udenrigsministeren om det i Europaudvalget. Men jeg synes, det kunne være godt at få en offentlig, åben tilkendegivelse her i Folketingssalen om den danske regerings holdning til især to spørgsmål:

Om den danske regering vil stå fast på, at det skal være en smal regeringskonference, hvor der ikke kommer andre emner på end dem, der udtrykkeligt er nævnt i artikel 1 i protokollen til Amsterdamtraktaten.

Og om den danske regering vil sige nej til det tyske forslag om at oprette en slags vismandsgruppe til at udarbejde traktatforslag.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er den danske regerings opfattelse, at den kommende regeringskonference skal være smal, skal behandle de spørgsmål, der ikke blev færdigbehandlet i Amsterdam, dvs. spørgsmål om kommissionssammensætningen, om stemmevægt eller dobbelt flertal og også spørgsmål om udvidet anvendelse af kvalificerede flertalsafgørelser. Det er regeringens standpunkt; det arbejder vi for.

Vi har ikke fra dansk side noget ønske om, at der skal nedsættes en særlig vismandsgruppe for at løse disse problemer. Det finder vi i øvrigt også er overflødig. Disse spørgsmål er jo teknisk enkle. De kan klares og bør efter vores opfattelse klares ved, at Coreper arbejder med disse spørgsmål. Det er det enkleste, det er det letteste, og det vil blive den hurtigste vej.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svarene.

Det er jo galt nok, at der kommer de emner på, som er nævnt i Amsterdamtraktaten. Det kan vi jo ikke rigtigt gøre noget ved, for den traktat blev jo desværre godkendt. Derfor er jeg godt tilfreds med, at den danske regering fastholder, at der ikke skal mere på.

Jeg er også godt tilfreds med, at regeringen siger nej til dette forslag om en vismandsgruppe, som jo ville gøre, at man fik en kreds uden for regeringernes område til at gå ind og lave et forslag. Det kunne komme helt ud af kontrol.

Så vil jeg blot spørge ministeren: Er der så risiko for, at de andre emner, som der er nogle lande, der ønsker at få taget op, f.eks. forsvarsområdet, som vi diskuterede i går, eller sådan

nogle forslag, som at Parlamentet skal kunne afsætte EU-kommissærer enkeltvis, så alligevel kommer ind på dagsordenen, eller bliver der udskrevet særlige regeringskonferencer om de spørgsmål?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Traktaten giver jo bestemte regler for, hvorledes der kan indkaldes til en regeringskonference. Og der er altså intet enkelt medlemsland, der kan forhindre sager taget op på en regeringskonference. Det er jo noget, man enes om, som man skal prøve på at finde en enighed om.

Men jeg kan forsikre om, at det danske udgangspunkt er som nævnt, og at vi vil gøre, hvad vi kan, for at det er disse synspunkter, der sejrer. Garantier kan man ikke give i sådan en type af politiske forhandlinger med de regler, der gælder, men jeg kan give den garanti, at dette er den danske regerings udgangspunkt, og at vi vil slås for vores standpunkt.

Bertel Haarder (V):

Venstre er enig med regeringen i, at der ikke skal rejses alle mulige emner på denne lille regeringskonference, men man kan jo ikke forhindre, at andre lande rejser emner, nye emner. Og et af emnerne vil jo uden tvivl blive spørgsmålet om, hvorvidt kommissærer enkeltvis skal kunne afskediges for deres dårlige ledelse, deres nepotisme eller manglende handlinger, hvad det nu kan være. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren om, hvad regeringens og regeringspartierne syn er på den sag.

Hidtil har regeringen jo holdt fast i, at kommissærerne kun er kollektivt ansvarlige. Vi mener i Venstre, at det synspunkt ikke holder, det er urimeligt, og det fører til, at kommissærerne kan dække sig bag kollegialitetens skjold. Det vil jeg gerne bede udenrigsministeren tage stilling til. Hvad er regeringens og regeringspartierne holdning til den sag?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg ser meget nødtigt, at en diskussion om dette kommer til at blokere for en smal regeringskonference, der hurtigt kan gøre sig færdig, så vi får løst de spørgsmål, der har med udvidelsen at gøre. Det må jeg sige. Det er ikke mit ønske, at det skal ske. Men vi vil selvfølgelig som alle andre regeringer være i den situation, at hvis spørgsmålene rejses, må vi gå ind i diskussionen.